FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009 Utgiven i Helsingfors den 28 januari 2009 **Nr 19—25**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
19	Lag om myndigheters sigill och stämplar	61
20	Statsrådets förordning om ändring av 2 § i statsrådets förordning om statsrådets kansli	64
21	Statsrådets förordning om regionalt transportstöd	65
22	Statsrådets förordning om fördelningen av arbetsgivares socialskyddsavgifter som inflyter under 2009	71
23	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om begränsning av utsläppen av avgaser och partiklar från förbränningsmotorer	72
24	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om försiktighetsåtgärder för förebyggande av överföringen av aviär influensa mellan vilda fåglar och fjäderfä	74
25	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av enzootisk bovin leukos	76

Nr 19

Lag

om myndigheters sigill och stämplar

Given i Helsingfors den 23 januari 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de sigill och stämplar som används för att bekräfta riktigheten hos handlingar upprättade av de högsta statsorganen, statliga myndigheter och Finlands Bank.

Vad som i denna lag föreskrivs om sigill och stämplar tillämpas också på andra optiska märkningar och avtryck som ersätter eller kompletterar stämplar och sigill och som används för att bekräfta handlingars riktighet.

Denna lag gäller inte sigill och stämplar som används med stöd av internationella överenskommelser som är bindande för finska staten eller med iakttagande av vedertagen internationell praxis.

I fråga om elektroniska signaturer och certifikat i anslutning till elektronisk kommunikation föreskrivs särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) sigill bild och text som trycks i lack

RP 94/2008
FvUB 24/2008
RSv 182/2008

5—2009

eller på ett papper av bestämd form och som bekräftar en handlings riktighet eller bild och text som är färdigt tryckta på ett papper, och

2) stämpel motsvarande text och bild i bläck som i stället för sigill används för att bekräfta en handlings riktighet.

3 §

Sigillens och stämplarnas emblem

Endast de statsorgan och statliga myndigheter som avses i denna lag och Finlands Bank kan i sina sigill och stämplar använda Finlands vapens emblem.

Finlands vapens emblem används alltid i sigill och stämplar av

1) republikens president och republikens presidents kansli,
2) statsrådet,
3) ministerierna,
4) justitiekanslern i statsrådet och justitiekanslersämbetet,
5) högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen,
6) riksåklagaren och riksåklagarämbetet,
7) kanslern vid Helsingfors universitet,
8) Finlands Bank,
9) försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, samt
10) Finlands beskickningar i utlandet.

Riksdagen samt riksdagens kansli och övriga ämbetsverk i anknytning till riksdagen ska i sina sigill och stämplar använda sina egna etablerade emblem.

Andra statliga myndigheter än de som nämns i 2 och 3 mom. kan i stället för Finlands vapens emblem använda också andra fastställda emblem i sina sigill och stämplar.

4 §

Fastställelse

Varje ministerium fastställer sina egna sigill och stämplar och de sigill och stämplar som används av ämbetsverk och inrättningar inom ministeriets förvaltningsområde. Statsrådets kansli fastställer statsrådets sigill och stämplar.

Riksdagen, riksdagens kansli och övriga ämbetsverk och inrättningar i anknytning till riksdagen, republikens president och republikens presidents kansli, justitiekanslern i statsrådet och justitiekanslersämbetet, Finlands Bank och de universitet som avses i 1 § i universitetslagen (645/1997) fastställer sina egna sigill och stämplar och meddelar närmare föreskrifter om dem. I föreskrifterna ska i tillämpliga delar beaktas vad som med stöd av 6 § i denna lag föreskrivs om statliga myndigheters sigill och stämplar.

Innan sådana sigill eller stämplar fastställs där en bild eller andra tecken än myndighetens namn eller dess förkortning ingår ska Riksarkivets utlåtande begäras i ärendet.

5 §

Förstöring

Sigill och stämplar som tas ur bruk samt särskilda redskap som möjliggör framställning av dem ska förstöras. Den som fastställer sigillet eller stämpeln beslutar om förstöringen efter att ha gett Riksarkivet tillfälle att ta hand om material som är avsett att förstöras.

6 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om formen, storleken, texten, färgerna och emblemen på andra statliga myndigheters sigill och stämplar än de som används av riksdagen samt riksdagens kansli och övriga ämbetsverk i anknytning till riksdagen samt om fastställelse och förstöring av dem.

7 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009.

Genom denna lag upphävs statsrådets beslut om ämbetsverkens sigill (185/1985). De bestämmelser i det upphävda beslutet som gäller evangelisk-lutherska kyrkan tillämpas dock i tre år efter lagens ikraftträdande.

Stämplar och sigill som fastställts med stöd av statsrådets beslut om ämbetsverkens

sigill före denna lags ikraftträdande får användas efter lagens ikraftträdande utan ny fastställelse, om de inte strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Myndigheterna ska ersätta sigill och stämplar som strider mot denna lag med sigill och stämplar som överensstämmer med denna lag inom två år från lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 januari 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 20

Statsrådets förordning

om ändring av 2 § i statsrådets förordning om statsrådets kansli

Given i Helsingfors den 22 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli,

ändras i statsrådets förordning av den 4 april 2007 om statsrådets kansli (393/2007) 2 §, sådan den lyder i förordning 1491/2007, som följer:

2 §

Statligt ägda bolag som lyder under statsrådets kansli

Följande bolag hör till statsrådets kanslis ansvarsområde:

Altia Abp, Arek Oy, Art and Design City Helsinki Oy Ab, Boreal Växtförädling Ab, Destia Holding Oy, Edita Abp, Eka-kiinteistöt Oy, Ekokem Oy Ab, Elisa Abp, FCG Finnish Consulting Group Oy, Fingrid Oyj, Finnair Abp, Fortum Abp, Gasum Oy, Haus kehittämiskeskus Oy, Itella Abp, Kemijoki Oy, Labtium Oy, Motiva Oy, Neste Oil Abp, OMX AB (publ), Patria Abp, Ab Myntverket i Finland, Raskone Oy, Santapark Oy, Silta Oy, Solidium Oy, Finska centralen för utsädespotatis Ab, Suomen Viljava Oy, Vapo Oy, och VR-Group Ab.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 januari 2009

Statsminister *Matti Vanhanen*

Äldre regeringssekreterare Kari Peltonen

Nr 21

Statsrådets förordning

om regionalt transportstöd

Given i Helsingfors den 22 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § i statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om beviljande, utbetalning och användning av regionalt transportstöd i enlighet med statsbudgeten.

I fråga om statsunderstöd gäller dessutom bestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *små och medelstora företag* sådana små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, som sysselsätter färre än 250 personer och har en årlig omsättning som inte överstiger 50 miljoner euro eller en årlig balansomslutning som inte överstiger 43 miljoner euro och som uppfyller de kriterier som beskriver fristående företag samt övriga kriterier på ett litet och medelstort företag i rekommendationen,

2) *biltransport* transport som sker med lastbil, paketbil, buss eller annat fordon på väg,

3) *Nordkalotten* de län eller motsvarande administrativa områden i Finland, Sverige och Norge som helt eller delvis ligger norr om polcirkeln samt Murmanskområdet i Ryssland,

4) *skärgårdstransporter* varutransporter i Finland som börjar på sådana utanför landskapet Åland belägna öar med fast bosättning som saknar fast vägförbindelse och som med stöd av regionutvecklingslagen (602/2002) har hänförts till utvecklingsområdets I och II stödområde, och

5) *de minimis-stöd* stöd som beviljas på de villkor som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

3 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

Transportstöd kan beviljas för transport i Finland av produkter som har bearbetats av små och medelstora företag. Lossning, omlastning och förpackande av varor eller annan

Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 (32006R1998); EUT nr L 379, 28.12.2006, s. 5
Kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 (32007R0875); EUT nr L 193, 25.7.2007, s. 6

sådan behandling av varor som inte kan anses vara egentlig bearbetning av produkten är inte en sådan bearbetning som berättigar till transportstöd.

4 §

Stödtagare

Transportstöd kan beviljas en sammanslutning som bedriver verksamhet i Finland och en i Finland bosatt fysisk person.

Transportstöd beviljas den som i egenskap av avsändare av en vara har betalt transportavgiften. Av särskilda skäl kan transportstöd även beviljas varumottagaren, om han har betalt transportavgiften.

Det transportstöd som beviljas för hamnverksamheter beviljas dock alltid avsändaren av en vara.

5 §

Allmänna hinder för beviljande av transportstöd

Transportstöd beviljas inte för transport av
1) begagnade varor,
2) råvaror,
3) biprodukter av ringa värde från industriella produktionsprocesser,
4) sådana icke-bearbetade eller endast litet bearbetade varor eller material som motsvarar de varor som avses i 1–3 punkten.

Transportstöd beviljas inte för transporter som anknyter till sådan verksamhet som inte har alternativ placeringsort.

6 §

Sektorspecifika hinder för beviljande av transportstöd

Transportstöd beviljas inte följande i punkt 8 i Europeiska gemenskapernas kommissions riktlinjer för statligt regionalstöd för åren 2007-2013 (2006/C 54/08) avsedda sektorer:
1) primärproduktion av de produkter som avses i bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan EG-fördraget), inklusive fiskesektorn,
2) kolindustrin,
3) varvsindustrin,
4) stålindustrin,
5) syntetfiberindustrin.

7 §

Beviljande av transportstöd för transport av jordbruksprodukter i första bearbetningsledet

Transportstöd kan beviljas för transport av jordbruksprodukter i första bearbetningsledet.

Med första bearbetning av jordbruksprodukter avses sådan behandling av de jordbruksprodukter som avses i bilaga I till EG-fördraget efter vilken produkten alltjämt är en jordbruksprodukt.

Däremot anses inte sådana åtgärder på en gårdsbruksenhet som är nödvändiga för att bereda produkten för den första försäljningen såsom första bearbetning av jordbruksprodukter.

Stöd för transport av jordbruksprodukter i första bearbetningsledet beviljas som de minimis-stöd.

8 §

Beviljande av transportstöd för transport av bearbetad fisk

Stöd för transport av bearbetad fisk beviljas på de villkor som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004.

Om transportstöd beviljas för transport av bearbetad fisk, tillämpas inte 13 § 2 mom., 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. och 22 § 4 mom.

9 §

Myndigheter

Statsbidragsmyndighet för de statsunderstöd som avses i denna förordning är den arbets- och näringscentral inom vars verksamhetsområde transporten inleds och i fråga om stödet för skärgårdstransporter är det Norra Österbottens arbets- och näringscentral.

2 kap.

Ansökan om och beviljande av transportstöd

Ansökan om stöd

10 §

Stödansökan

Ansökan om transportstöd ska lämnas in till behörig arbets- och näringscentral.

Till ansökan ska fogas en fraktsedel eller transporthandling eller någon annan av arbets- och näringscentralen godkänd tillförlitlig utredning om den transport för vilken transportstödet söks. Dessutom ska sökanden tillställa arbets- och näringscentralen andra uppgifter och utredningar som behövs för att ansökan ska kunna avgöras.

11 §

Ansökningstid

Transportstöd ska sökas inom tre månader efter utgången av varje ansökningsperiod. Den första ansökningsperioden infaller mellan den 1 januari och den 30 juni och den andra ansökningsperioden infaller mellan den 1 juli och den 31 december.

Transportstöd för 2008 års transporter söks dock för hela kalenderåret senast den 31 mars 2009.

Arbets- och näringscentralen kan av särskilda skäl bevilja stöd även om ansökan inte lämnats in inom föreskriven tid.

Beviljande av stöd

12 §

Stödbeslut

Transportstödet beviljas halvårsvis i efterskott. Transportstödet för år 2008 beviljas dock i efterskott i en post.

Transportstöd kan beviljas om transportavgiften har varit minst 30 euro per försändelse och det transportstöd som beviljas är minst 360 euro per ansökningsperiod.

Med avvikelse från 2 mom. kan stöd för skärgårdstransport beviljas om transportavgiften har varit minst 10 euro per försändelse och det transportstöd som beviljas är minst 80 euro per ansökningsperiod.

Stöd för järnvägs- och biltransporter

13 §

Tillämplingsområde

Stöd för järnvägs- och biltransporter kan beviljas för varutransporter som utförs i Finland om transporterna börjar i landskapen Lappland, Norra Österbotten, Kajanaland, Norra Karelen, Norra Savolax eller Södra Savolax eller i Saarijärvi-Viitasaari ekonomiska region, Kaustby ekonomiska region eller inom den tidigare kommunen Ullavas område.

Om transporten börjar i landskapet Norra Savolax, Saarijärvi-Viitasaari ekonomiska region, Kaustby ekonomiska region eller inom den tidigare kommunen Ullavas område beviljas stödet som de minimis-stöd.

14 §

Villkor för beviljande av stöd

Stöd kan beviljas inom de i 13 § avsedda områdena för en transport som börjar på den ort där produkterna har bearbetats.

Stöd kan beviljas för

1) minst 266 kilometer långa järnvägs- och biltransporter,

2) sammanlagt minst 266 kilometer långa järnvägs- och biltransporter som bildar en i 16 § avsedd sammanhängande transportkedja, och

3) den del av transportsträckan som sker inom landet av sådana minst 266 kilometer långa transporter som börjar på Nordkalotten i Finland och går någon annanstans på Nordkalotten eller via detta område för vidarebefordran, så som bestäms närmare i 18 § 2 mom.

15 §

Godtagbara kostnader

Transportstöd beviljas för den transportavgift med frakttillägg och tilläggsavgifter som

är antecknad i fraktsedeln eller någon annan transporthandling. Rabatter och avdrag som sökanden fått ska dras av från transportavgiften innan transportstödet beviljas.

Som transportkostnader kan godkännas högst det belopp som motsvarar de ersättningar som vanligen betalas vid samma slags transporter.

16 §

Transportkedja

Transportstöd kan beviljas för en sådan av järnvägs- och biltransport bildad sammanhängande transportkedja där en separat avgift betalas för varje transportavsnitt. Procenttalet för transportstöd för en sådan transportkedja bestäms enligt hela transportsträckans längd.

17 §

Transporter med företagets egna transportmedel

Transportstöd beviljas inte för transporter med företagets egna transportmedel.

Om det saknas förbindelse för järnvägs- eller biltransport från den plats där produkterna bearbetats, godkänns dock den transportsträcka med företagets egen transport från bearbetningsplatsen till den närmaste ort från vilken ovan nämnd förbindelse för vidaretransport finns som en sådan sträcka som beaktas när stödprocenten för transportstödet bestäms. Då bestäms stödprocenten för transportstödet enligt hela transportsträckans längd. Transportstöd beviljas dock inte för de kostnader som föranleds av företagets egen transportandel.

18 §

Transportstödets belopp

Stödet för järnvägs- och biltransporter utgör den procentandel av de godtagbara kostnaderna som uträknas på basis av transportsträckans längd enligt följande:

Transportsträckan, kilometer	Stödprocent
266–300	7
301–400	11
401–500	15
501–600	18
601–700	22
701–800	24
801–1000	26
1001–	29

Om transporten inleds på Nordkalotten i Finland, inberäknas även transport som sker någon annanstans än på Nordkalotten i Finland vid uträkning av den minimisträcka som berättigar till transportstöd. Om transportsträckan på finskt område understiger 266 kilometer, bestäms stödprocenten enligt sträckan 266 kilometer.

Stöd för hamnverksamheter

19 §

Tillämpningsområde

Om produkten har bearbetats inom ett område som avses i 13 §, kan transportstöd beviljas för hamnverksamheter som sker i en hamn eller ett skeppningsställe vid Bottniska viken i Sastmola kommun eller norr om denna, eller i en hamn eller ett skeppningsställe inom Saimens vattendragsområde.

Om produkten har bearbetats inom ett område som avses i 13 § 2 mom., beviljas stödet som de minimis-stöd.

20 §

Transportstödets belopp för hamnverksamheter

Stöd för hamnverksamheter beviljas på basis av försändelsens vikt.

Transportstödets belopp är

1) 2,60 euro per ton för hamnverksamheter som sker i hamnar eller skeppningsställen vid Bottniska viken i Kalajoki kommun och norr om denna samt i hamnen i Joensuu och norr om denna i hamnar och skeppningsställen i Saimens vattendragsområde.

2) 1,32 euro per ton för hamnverksamheter som sker i hamnar eller skeppningsställen vid Bottniska viken i Sastmola kommun och mellan denna och Kalajoki kommun samt i andra hamnar och skeppningsställen i Saimens vattendragsområde än dem som avses i 1 punkten.

Vid omvandling av försändelsens volym till vikt för beräkning av transportstödet används 300 kilogram som vikt för en kubikmeter, om försändelsens vikt per kubikmeter understiger denna vikt.

21 §

Transport i anknytning till hamnverksamheter

Om sådana hamnverksamheter som avses i 19 § ansluter sig till en järnvägs- eller biltransport, utgör stödet för järnvägs- och biltransporter den procentandel av de godtagbara kostnaderna som uträknas på basis av transportsträckans längd enligt följande:

Transportsträckan, kilometer	Stödprocent
101–130	7
131–160	9
161–210	10
211–265	12
266–400	14
401–500	15
501–600	18
601–700	22
701–800	24
801–1000	26
1001–	29

I fråga om transport med företagets egna transportmedel tillämpas vad som bestäms i 17 §.

Om transporten börjar i landskapet Norra Savolax, Saarijärvi-Viitasaari ekonomiska region, Kaustby ekonomiska region eller inom den tidigare kommunen Ullavas område beviljas stödet som de minimis-stöd.

Stöd för skärgårdstransporter

22 §

Villkor för beviljande av stöd

Stöd för skärgårdstransporter kan beviljas för sådana minst 65 kilometer långa bil- och vattentransporter till en annan ö eller till fastlandet som börjar i ett område som avses i 2 § 4 punkten samt för transporter som utgör kombinationer av dessa sinsemellan eller med järnvägstransporter. Stöd kan beviljas även för kortare transporter, om exceptionellt höga transportkostnader eller andra speciella förhållanden förutsätter detta.

Med avvikelse från det som bestäms i 17 § 1 mom. kan stöd beviljas även för ett företags egna transporter, särskilt för sig eller kombinerade med de transporter som avses i 1 mom. Stöd för ett företags egna transporter kan beviljas högst till närmaste tätort i en kommun på fastlandet eller till närmaste järnvägsstation, om inte arbets- och näringscentralen av särskilda skäl beslutar annat.

Vid ovan i 1 och 2 mom. avsedda kombinerade transporter bestäms stödprocenten enligt hela transportsträckans längd. Vid transporter till utlandet kan stöd beviljas för transportsträckan i Finland ända till riksgränsen eller exporthamnen.

Stödet för skärgårdstransporter beviljas i form av de minimis-stöd.

23 §

Bestämmande av transportsträckans längd

Vid bestämmande av längden på en skärgårdstransportsträcka omvandlas färden till sjöss till en landtransportsträcka så att en vattenfärd som tar en timme under normalförhållanden motsvarar en 90 kilometers transportsträcka med bil. För ersättande av väntetiden fogas till transportsträckan för den första vattenfärden 35 kilometer och för varje följande vattenfärd det kilometerantal som ersätter väntetiden under den föregående vattenfärden ökat med 15 kilometer.

24 §

Stödets belopp

Stödet för skärgårdstransporter utgör följande procentandel av de godtagbara kostnaderna:

Transportsträckan, kilometer	Stödprocent
65—80	7
81—100	9
101—120	11
121—140	14
141—180	17
181—220	20
221—280	23
281—360	26
361—460	29
461—580	32
581—700	35
701—800	38
801—900	40
901—1 000	42
1 001—1 140	44
1 141 —	46

25 §

Godtagbara kostnader

På godtagbara kostnader i fråga om stödet för skärgårdstransporter tillämpas vad som bestäms i 15 §.

Om stöd söks för företagets egna transporter, ska en sådan utredning som arbets- och näringscentralen kräver läggas fram.

3 kap.

Ikraftträdande

26 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 28 januari 2009 och är i kraft till och med den 31 december 2013.

Förordningen tillämpas på transporter som inleds den 1 januari 2008 eller därefter.

Helsingfors den 22 januari 2009

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Regeringssekreterare Mikko Ojala

Nr 22

Statsrådets förordning

om fördelningen av arbetsgivares socialskyddsavgifter som inflyter under 2009

Given i Helsingfors den 22 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 16 § i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963), sådan den lyder i lag 1114/2005:

1 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som betalts för 2009 utan särskild debitering anses fördelade enligt följande:

1) om en privat arbetsgivare eller ett statligt affärsverk på vilket lagen om statliga affärsverk (1185/2002) tillämpas är löneutbetalare

arbetsgivares socialskydds-avgiftsprocent	folkpensions-avgift %	sjukförsäkrings-avgift %
2,801	28,597	71,403
5,001	60,008	39,992
5,901	66,107	33,893

2) om någon annan än en i 1 punkten avsedd arbetsgivare är löneutbetalare

arbetsgivares socialskydds-avgiftsprocent	folkpensions-avgift %	sjukförsäkrings-avgift %
3,851	48,065	51,935

2 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som betalts för 2009 på basis av debitering anses fördelade enligt följande:

1) folkpensionsavgift ..... 36,2 %
2) sjukförsäkringsavgift ..... 63,8 %

3 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som betalts för 2008 och tidigare år och som influtit under 2009 anses fördelade enligt följande:

1) folkpensionsavgift ..... 38,5 %
2) sjukförsäkringsavgift ..... 61,5 %

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009.

Förordningen tillämpas även på arbetsgivares socialskyddsavgifter som har debiterats före förordningens ikraftträdande och som har influtit den 1 januari 2009 eller därefter.

Helsingfors den 22 januari 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 23

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om begränsning av utsläppen av avgaser och partiklar från förbränningsmotorer

Given i Helsingfors den 22 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 9 september 2004 om begränsning av utsläppen av avgaser och partiklar från förbränningsmotorer (844/2004) 2 § 3 och 9 punkten samt 3, 9 c och 10 §, av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 398/2005 och 9 c § sådan den lyder i nämnda förordning 398/2005, som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avser

— — — — — — — — — — — — — —

3) *typgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen intygar att en förbränningsmotortyp eller en motorfamilj uppfyller kraven i direktivet om utsläpp från mobila maskiner,

— — — — — — — — — — — — — —

9) *utsläppande på marknaden* att mot betalning eller kostnadsfritt göra en motor som omfattas av denna förordning tillgänglig på gemenskapsmarknaden för första gången för distribution eller användning inom gemenskapen,

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Godkännandemyndighet

Godkännandemyndighet för motorer med kompressionständning som används i ojämn hastighet och vars nettoeffekt är 18 kW eller större, men högst 560 kW, är för Finlands del Fordonsförvaltningscentralen.

Godkännandemyndighet i enlighet med denna förordning för motorer med gnisttändning och motorer med kompressionständning som fungerar med standardhastighet är forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi.

Sjöfartsverket ansvarar för de uppgifter som enligt denna förordning ankommer på godkännandemyndigheten för motorer till fartyg i inlandssjöfart.

Järnvägsverket ansvarar för de uppgifter som enligt denna förordning ankommer på godkännandemyndigheten för motorer som används för framdrivning av lokomotiv och rälsbussar.

En godkännandemyndighet kan enligt egen prövning anlita en inrättning som miljöministeriet förordnat att sköta uppgiften som besiktningsorgan i anslutning till typgodkännandet, eller en organisation eller ett organ som en annan EES-stat förordnat till motsvarande uppgifter i enlighet med direktivet om utsläpp från mobila maskiner.

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG (31997L0068); EGT nr L 59, 27.2.1998, s. 1
Komissionens direktiv 2001/63/EG (32001L0063); EGT nr L 227, 23.8.2001, s. 41
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/88/EG (32002L0088); EGT nr L 35, 11.2.2003, s. 28
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/26/EG (32004L0026); EGT nr 225, 25.6.2004, s. 3

9 c §

Gränsvärden, steg 3a, för utsläpp från motorer till fartyg i inlandssjöfart

Från nedan angivna tidpunkter är en förutsättning för typgodkännande av en motor till ett fartyg i inlandssjöfart att utsläppen av avgaser och partiklar från motorn inte överskrider gränsvärdena i tabellen nedan,

1) från den 1 juli 2005, en motor med en slagvolym på 0,9 liter per cylinder eller mer, men mindre än 1,2 liter, samt en motor med en slagvolym på 1,2 liter per cylinder eller mer, men mindre än 2,5 liter, och med en effekt på 37 kW eller mer, men mindre än 75 kW,

2) från den 1 januari 2006, en motor med en slagvolym på mindre än 0,9 liter per cylinder och med en effekt på 37 kW eller mer.

Motorklass	Slagvolym V (l)	Kolmonoxid g/kWh	Kolväten och kväveoxider g/kWh	Partiklar g/kWh
V1:1	V < 0,9	5,0	7,5	0,40
V1:2	0,9 ≤ V <1,2	5,0	7,2	0,30
V1:3	1,2 ≤ V <2,5	5,0	7,2	0,20

Från nedan angivna tidpunkter är en förutsättning för typgodkännande av en motor till ett fartyg i inlandssjöfart att utsläppen av avgaser och partiklar från motorn inte överskrider gränsvärdena i tabellen nedan,

1) från den 1 januari 2007, en motor med en slagvolym på 2,5 liter per cylinder eller mer, men mindre än 5 liter,

2) från den 1 januari 2008, en motor med en slagvolym på mer än 5 liter per cylinder.

Motorklass	Slagvolym V (l)	Kolmonoxid g/kWh	Kolväten och kväveoxider g/kWh	Partiklar g/kWh
V1:4	2,5 ≤ V <5	5,0	7,2	0,20
V2:1	5 ≤ V <15	5,0	7,8	0,27
V2:2	15 ≤ V <20	5,0	8,7	0,50
V2:3	15 ≤ V <20	5,0	9,8	0,50
V2:4	20 ≤ V <25	5,0	9,8	0,50
V2:5	25 ≤ V <30	5,0	11,0	0,50

På en motor med en nettoeffekt på mindre än 3300 kW och med en slagvolym på 15 liter per cylinder eller mer, men mindre än 20 liter, tillämpas gränsvärdena för motorklass V2:2 och på en motor av samma storlek men med större effekt tillämpas gränsvärdena för motorklass V2:3.

10 §

Utsläppande på marknaden

En ny motor som omfattas av denna förordning får i Finland släppas ut på marknaden endast om en godkännandemyndighet har beviljat motorn typgodkännande.

Tillverkaren eller hans representant ska på begäran till godkännandemyndigheten för kontroll av identifikationsnumren lämna alla behövliga uppgifter om dem som köpt motorerna, dock inte om maskintillverkarna, samt identifikationsnumren för de motorer som anmäls som tillverkade.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2009.

Helsingfors den 22 januari 2009

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Regeringssekreterare Teea Kemppinen

Nr 24

Jord- och skogsbruksministeriets förordning

om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om försiktighetsåtgärder för förebyggande av överföringen av aviär influensa mellan vilda fåglar och fjäderfä

Given i Helsingfors den 22 januari 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut fogas till jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 19 maj 2006 om försiktighetsåtgärder för förebyggande av överföringen av aviär influensa mellan vilda fåglar och fjäderfä (386/2006) en ny 4 a—4 c § som följer:

3 kap.

Förhindrande av kontakter mellan fjäderfä och vilda fåglar

4 a §

Förbud mot att hålla fjäderfä utomhus

Det är förbjudet att hålla fjäderfä ute. Förbudet gäller också djurhållningsplatser som bedriver ekologisk produktion.

Förbudet enligt 1 mom. gäller emellertid inte

1) djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen (247/1996),

2) friflygning från duvslag, samt

3) sådana djurhållningsplats där det inte samtidigt hålls både hägnade vattenfåglar och annat fjäderfä för kommersiell kött- eller äggproduktion och där utehägn har skyddats med ett tillräckligt finmaskigt nät eller något motsvarande sätt så, att vilda vattenfåglar inte kommer i kontakt med fjäderfä som hålls i hägn.

4 b §

Anmälan om att hålla fjäderfä utomhus

Fjäderfähållaren skall underrätta kommunalveterinären om att fjäderfä hålls ute på en sådan djurhållningsplats som avses i 4 a § 2 mom. 3 punkten innan fjäderfäna släpps ut i utehägnet. Anmälan skall lämnas skriftligt och av anmälan skall framgå följande uppgifter:

1) vilka fågelarter fjäderfähållaren håller utomhus;

2) antalet fåglar;

3) avståndet från hållningsplatsen till närmaste sjöar, träsk och åar; samt

4) en redogörelse för hur fåglarna skyddas i utehänget för vilda vattenfåglar.

4 c §

Förande av fjäderfä och andra fåglar till djurutställningar eller motsvarande evenemang

Fjäderfä och andra fåglar får inte föras till djurutställningar eller motsvarande evenemang. Förbudet gäller inte burfåglar som har vistats i landet minst sex månader och som enbart hålls inomhus som sällskapsdjur.

— — — — — — — — — — — — —

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2009, och den gäller till och med den 31 maj 2009.

Om fjäderfä hålls utomhus på en djurhållningsplats som avses i 4 a § 2 mom. 3

punkten innan denna förordning träder i kraft, skall anmälan enligt 4 b § om hållande av fåglar utomhus lämnas till kommunalveterinären senast den 1 mars 2009.

Helsingfors den 22 januari 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Veterinäröverinspektör Katri Levonen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 25

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av enzootisk bovin leukos

Utfärdat i Helsingfors den 20 januari 2009

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om bekämpning av enzootisk bovin leukos	1/VLA/2009	20.1.2009	1.2.2009

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09)160 01.

Helsingfors den 20 januari 2009

Avdelningschef *Matti Aho*

Regeringsråd Ritva Ruuskanen

Rådets direktiv 64/432/EEG (31964L0432); EGT nr L 121, 29.7.1964, s. 1977

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 19—25, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663